

фондация
Танцово
Изкуство
Илиев

2013 Танцова работилница Dance it!

В този брой...

На прицел:

Интервюта с преподавателите в „Танцова работилница 2013“

(Не)известни танцьори:

Известни хора, за които не знаете, че са се занимавали с танци

Танц навсякъде:

Присъствието на танца в различни сфери на живота ни

Танцова работилница 2013 – акцент:

VON HOWARD PROJECT

Танц и медии:

DANCE MAGAZINE

Танцови легенди:

Алвин Ейли

Детска танцова програма на Фондация «Танцово изкуство – Илиев»

Танцът в киното:

Карлос Саура: пищността на танца в киното“

Бюлетинът на „Танцова работилница“
Издава Фондация „Танцово изкуство – Илиев“

Адрес: П.К. 1099, София 1000

Тел. 0885 226012

И-мейл: info@ilievdance.org

Интернет: www.ilievdance.org

Автори: Снежина Маринова, Гергана Мей, Диана Стойкова, Розалина Лъскова

Никаква част от бюлетина не може да бъде използвана без изричното писмено съгласие на издателя. Всички права запазени. Фондация „Танцово изкуство – Илиев“ не носи отговорност за мненията, изказани в интервюта.

На прицел

Интервюта с интересни личности от танцовия свят.

В този брой на прицел са преподавателите в пролетната „Танцова работилница 2013“.

Интервюта проведоха Цветелина Славчева и Снежина Маринова.

Вместихме се в натоварения график на **Петър Илиев, артистичния директор на Фондация „Танцово изкуство – Илиев“**, преподавател още в Pacific Northwest Ballet и Ballet Chicago в САЩ. Той ни разказа какво ни очаква тази година по време на вълнуващата седмица на „Танцова работилница 2013“.

Няколко думи за „Танцова работилница“ и как се развива тя в момента?

Мисля, че „Танцова работилница“ се развива много добре, всяка година се разраства. Тази година за пролетното издание вече имаме над 140 участника регистрирани, очакваме да се запишат още поне 10-20 човека. Рагваме се, че програмата вече е наложена, танцовият свят в България я познава, уважавана е и смятам, че от тук нататък ще става все по-динамична. Участниците я чакат всяка година, пишат ни, непрекъснато звънят по телефона за подробности. Наистина с нетърпение ни очакват, за да потанцуват и да научат много нови неща.

Всяка година предлагаме по нещо ново. През 2013 г. имаме двама нови учители: Тереза Рут Хауърд, която ще преподава балет, е преподавател и в известното The Ailey School в Ню Йорк. Айо Джанийн Джаксън ще преподава джаз – тя пък е звезда от Бродуей, участвала е в известния мюзикъл Spider-Man: Turn Off the Dark“, в различни филми и групи. От миналогодишните преподаватели сме поканили Крисчън вон Хауърд, който ще преподава модерен танц и който също е преподавател в Ailey School. Андреа Бър, която добре познавате, отново ще преподава хип-хоп за радост на всички свои фенове тук в България. Така че предлагаме много нови и вълнуващи неща. В следващите месеци предстои да си говорим и за второ, лятно издание на „Танцова работилница“.

Обикновено имате съпътстващи активности към „Танцова работилница“. Какво сте подготвили за тази пролет?

Много неща! Освен класовете на самата „Танцова работилница“ и подготвянето на репертоар, който показваме на 7 април в Театър „София“ в един все по-грандиозен спектакъл, тази година имаме и гостуваща танцова компания от Ню Йорк. Това са VON HOWARD PROJEKT, компанията на Крисчън вон Хауърд, преподавателя по модерен танц. Още миналата година говорихме за подобна възможност и тази година тя е реалност. Те ще са тук с шест танцьора, които ще присъстват в „Танцова работилница“ и ще вземат класове едновременно с нашите български танцьори. Това, между другото, е чудесно

за нашите участници – да видят как американските професионалисти работят във всекидневна обстановка и как не се притесняват да вземат клас дори и с обучаващи се танцьори. Дори само това е чудесно. Освен това гостите ще представят и свой спектакъл – „Surfacing“ ще направи своята премиера именно в България, по наша покана, на 5 април в Модерен Театър.

Организираме и една интерактивна дискусия с хореографите, които преподават в Ailey School – Тереза Рут Хауърд и Крисчън вон Хауърд. Тази година Алвин Ейли се оказа популярна тема в България, което е страшно. Творчеството на този изключителен американски хореограф е невероятно, компанията и училището, създадени от него, са световно известни. В организираната от нас и Галерия Кредо Бонум дискусия, Тереза и Крисчън ще разказват повече за институциите „Ейли“, за това как се работи там. Освен това Елинор Скот, една от танцьорите на VON HOWARD PROJEKT, ще изнесе майсторски клас по съвременен джаз танц, модерната интерпретация на джаза, която включва и хип-хоп, и модерен танц – нещо, което в момента е доста актуално на Бродуей.

Бихте ли да споделил някакъв особено хубав спомен от предишни издания на „Танцова работилница“?

Много са спомените, всяка година е много различно, но най-хубавото е раздаването на стипендии на младите таланти. Аз съм страшно въодушевен всеки път, когато обявявам имената на стипендиантите и гледам тези млади лица. След като ги обявим на сцената в края на заключителния спектакъл, се получава една невероятна еуфория, в която те са много щастливи и в същото време малко се страхуват, защото не знаят къде и какво се случва. Но това наистина е нещо много, много радостно и хубаво като емоция. Това е нещото, което особено ме радва всяка година. И тук бих искал да изкажа и особена благодарност на нашите основни партньори и финансови гарители – Фондация „Америка за България“, благодарение на които „Танцова работилница“ продължава да се развива.

Тереза Рут Хауърд, Ню Йорк, бивш член на Танцовия театър на Харлем.

Преподавател в Училището Alvin Ailey, в Балетно училище Joffrey и др. Автор в Dance Magazine, Pointe Magazine и Dance Teacher. Преподавател по балет в „Танцова работилница 2013“

Какво Ви вдъхновява да пишете за танцовото изкуство?

Аз съм танцьор. Това е животът ми и най-голямата ми страст. Имам много опит в областта и затова ми се стори естествено да пиша по темата. Преди да се насоча към тази тема пишех за политика в Source Magazine, списание за музика и политика. Пишех и за модерно изкуство в One World Magazine. Започнах работа с Dance Magazine, когато Сара Ругнер, директорът на танцовия департамент в Sarah Lawrence College, ме запозна с главния редактор – Уенди Перън. Предпочитам да пиша по непознати за

мен теми, защото обичам да търся и изследвам информация и да уча за нови сфери.

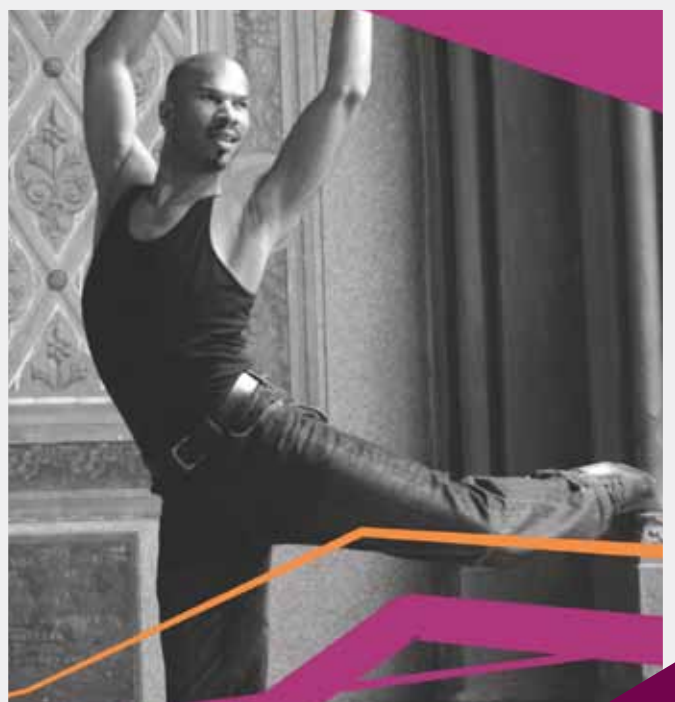
Имате блог, посветен на темата тяло и неговия облик в обществото. Според Вас, нужно ли е танцьорите да са слаби и финни, за да са успешни в кариерата си?

Моят блог, <http://mybodymyimage.com>, се стреми да помогне на мъже и жени да се научат да изграждат здрави представи за телата си и да ги настръчи да създават лична представа за красотата. Секцията „Танцово Студио“ е предназначена специално за танцьори и се занимава с грижата по техните тела. Едно от нещата, които споменавам в блога си, е че не може да се преструваме, че не съществува „стандарт“ или предпочитана визия за тялото на един танцьор. Важно е да определим ние къде попадаме в скалата на „идеала“. Когато говорим за света на класическия балет, трябва да признаем (да признаем), че човек трябва да е слаб и строен, за да се впише в предпочитаната визия в балета, която не се е променила с годините. Мисля, че в САЩ съществува по-широк спектър от визии за тялото на балерина/балетист, отколкото в Европа. В Щатите ще видите по-високи, но и по-набити, повече и по-малко чувствени танцьори, докато Европа има по-малко разнообразие от типове, особено ако става въпрос за танови компании и трупи от висок клас. Що се отнася до съвременния и модерния танц, там се наблюдава много по-широк спектър от телесни структури и се цени необикновенното. Но истината е, че всеки просто трябва да се стреми да бъде в най-добрата си възможна форма и да намери хореографът или артистичният директор, който наистина хареса визията му/и.

Крисчън вон Хауърд, Ню Йорк/Вирджиния, преподавател по танц и хореография в Университета Virginia Commonwealth и в Училището Alvin Ailey. Артистичен директор на VON HOWARD PROJECT. Танцувал в множество танцови компании, поставял хореографии в Германия, Япония, Колумбия, Южна Корея, България. Преподавател по модерен танц в „Танцова работилница 2013“

Талант преподава ли се?

Не мисля, че таланта може да бъде преподаван. Вярвам, че таланта може да бъде развит и подобрен с работа. В контекста на танцовото изкуство – физическата техничност може да бъде научена, но един талантлив танцьор надскача физическите възможности и изразява артистичната си същност чрез движенията си. С това имам предвид, че та-

лантливият танцьор намира и развива различни начини, по които тялото му да изрази музикалност, емоция, лекота и тежест, без да обмисля прекомерно или да се насилва.

Работил сте и сте пътувал до много места в САЩ, но кое място наричате свой дом?

Айо Джанийн Джаксън, *Ню Йорк,*

бивш член на танцовата компания Bill T. Jones/Arnie Zane, на Балет „Прелючай“. Учасвала в мюзикъла „Spider-Man: Turn Off the Dark“. Работила с режисьорката Джули Теймор. Асистент-хореограф на Бродуей. Преподавател по джаз в „Танцова работилница 2013“

В какво най-обичате да участвате – филми, мюзикъли или опери? Защо?

Истината е, че не мога да преценя. Всеки проект, върху който работя, ме вдъхновява. Харесва ми да работя с певци в операта, защото добивам от тях нова перспектива, и ми помагат да си подобря пееенето. Обичам да работя и с актьори. Обогалявам познанията си за индустрията (тази на сценичните

пътувал съм и съм живял на много места, но считам Ню Йорк за свой дом. Там се чувствам най-свързан с изкуството си. И най-вече, Ню Йорк е един от най-богатите културно и най-отворени градове в света. Място, което с удоволствие наричам „мой дом“.

изкуства и филмовата); от екипите, работещи върху филми, и онези, разботещи върху мюзикали, се различават страшно много и така научавам различни неща. Като цяло гледам да се забавлявам с всеки проект. Също така черпя много вдъхновение от сценографите и дизайнерите на костюми, така се случи и по време на работата ми в мюзикъла „Спайдърмен“.

Какво предпочитате да сте – танцьор или хореограф?

Отново ми е трудно да реша, тъй като харесвам и двете. Танцувам от много малка и артистичните ми идеи започнаха да се развиват в началото на 20-те ми години. Беше ми интересно да видя как моите танци ще изглеждат, изтанцувани от други хора, както и да ги видя пресъздадени от повече от един човек. Не мога да спра да танцувам, но не мога да спра и да поставям хореографии. Не бих могла да избира едното или другото. Предполагам също, че ще продължа да се развивам; мога да стана още певица, или актриса. Аз съм „изпълнител“. Искам да се подобрявам постоянно и да споделям най-доброто от себе си.

Ангреа Бър, *Лос Анджелис,* професионален хип-хоп танцьор, работи към Агенция Go to Talent, преподава в Debbie Reynolds's, Millennium и Movement Lifestyle, участник в The Mobsters Way – шоуто на Monsters of Hip Hop, танцувала с Риана, учасвала в шоуто на Cruz Control, Виетнамските музикални награди и др. Преподавател по хип-хоп в „Танцова работилница 2013“

Как Ви вдъхновява хип-хопът?

Хип-хопът ми дава възможността да се освободя от съществуващите норми в танца и да изразя индивидуалността си. Винаги съм имала изчанчен стил – от това как се обличам до това как си правя косата. Харесва ми да си мисля, че танците и хореографиите ми са отражение на стила ми.

Какво беше изживяването да танцувате с поп-певицата Риана на сцената на британския X-Factor?

Това беше една от върховете точки в моята кариера досега. Много ми хареса да съм в такава професионална и високо-оборотна обстановка. Танцьорите и хореографите ме вдъхновяваха с тяхната креативност и начин на работа.

(Не)известни актьори

Известни хора, за които не знаете, че са се занимавали с танци

от **Снежина Маринова**

снимки: www.wallpapersbuzz.com, www.whitegadget.com, coolspotters.com, online.wsj.com, www.oddfilms.com

Чарлиъз Терон

Носителка на Оскар впечатли света с красотата си и невероятните си актьорски възможности. Преображението ѝ в серийната убийца Айлийн Уорнос ѝ позволи да докаже, че красивото ѝ лице не е единствената причина да е известна. Чарлиъз от малка се занимава с балет, като споделя, че е танцувала по 8 часа на ден. Участвала е в 'Лебедово Езеро' и 'Лешникотрошачката'. Като тинейджърка напуска Южна Африка, за да търси късмета си в Европа и САЩ. С майка ѝ се установяват в Ню Йорк, където Чарлиъз работи като модел и същевременно с това посещава известното балетно училище Джофри. Поради травми в коленете Чарлиъз разбира, че няма да може да преследва мечтата си да стане танцьорка и насочва амбициите си към кариера като актриса в Холивуд.

Кристофър Уолкън

Познаваме го от многобройни великолепни филми. Големият му талант на актьор донякъде скрива истинската му страст, а именно танците. Преди да се впусне в успешната си актьорска кариера, той усилено се занимава с танци от ранна детска възраст и се надява да работи като танцьор в мюзикъли. Уолкън често опитва да включва кратки хореографии във филмите, в които участва, макар и тези му инициативи не винаги да сполучват. Любовта му към танца най-ярко личи в клипа на Fat Boy Slim към песента Weapon of Choice, където актьорът енергично обикаля хотел с танцова стъпка.

Танц навсякъде

Присъствието на танца в различни сфери на живота ни

от **Снежина Маринова и Розалина Лъскова**

/снимки: www.ted.com, www.flickr.com

Повечето от нас са свикнали да мислят за танца като изкуство, представяно на сцена или като любимо занимание. Но мотото на 21-ви век, което ни подтиква да мислим извън пределите на кутията, е стимулирало интегрирането на танца в различни сфери на живота. Ето поредният пример, който показва, че танцът има много важно приложение извън очертанията на изкуството.

В бизнеса и науката

Едно от най-интересните и иновативни приложения на танца извън контекста на изкуството е дело на журналиста и учен Джон Боанон (John Bohannon). По време на лекцията си в Брюксел през 2011 година за популярните TED Talks, Боанон нагледно представя идеята си за това как добре поставени хореографии могат да заменят презентациите на Power Point. Той започва лекцията си, описвайки експеримент, в който с помощта на лазери учените охлаждат материю. През цялото време е заобиколен от група танцьори, които реагират на неговите думи и рисуват с движения картините и процесите, които той описва. Боанон обяснява, че според него комплексни научни идеи (но и не само научни) могат да се обяснят по-лесно с помощта на танц. Затова и създава състезанието 'Dance your Ph.D.', или 'Изтанцувай своята Докторска дисертация', в което учени представят своите проекти единствено чрез танц.

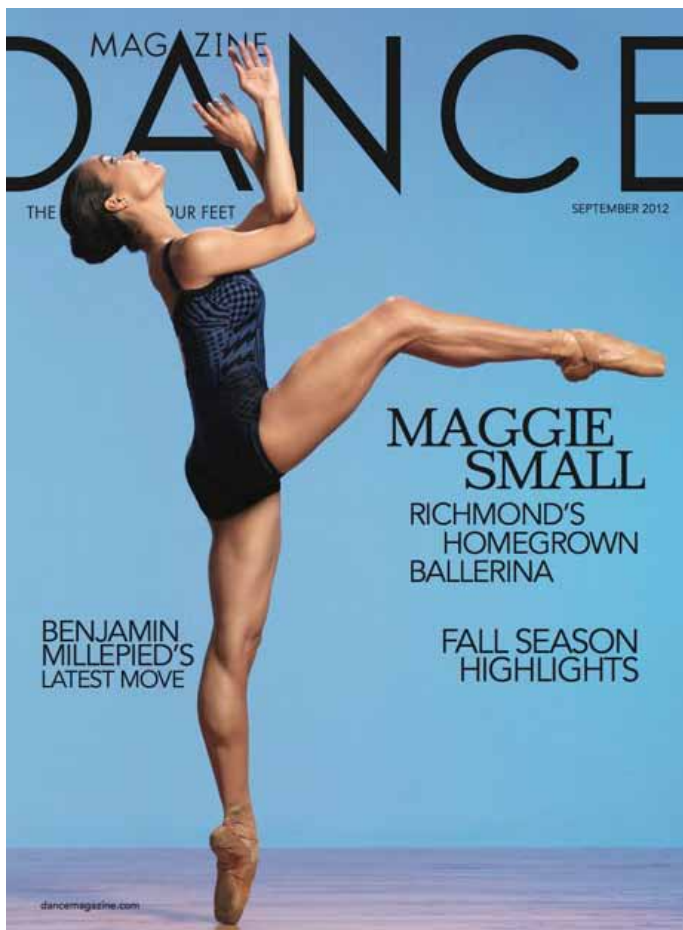

Танцова работилница 2013: акцент

VON HOWARD PROJECT

Американската компания за съвременен танц VON HOWARD PROJECT гостува в София по покана на Фондация „Танцово изкуство – Илиев“ по време на пролетната интензивна международна „Танцова работилница 2013“ (Dance It! 2013). VON HOWARD PROJECT с артистичен директор Крисчън Вон Хауърд, който ще преподава модерен танц в рамките на Работилницата, ще направи своя дебют на българска сцена с премиера на спектакъла „Surfacing“. Тази работа на танцовата трупа изследва физическите и емо-

ционалните граници, които ни разделят. Вон Хауърд, заедно с динамична си група изпълнители, се впуска в интерпретация на света на повърхностното и привидностите на външността. „Surfacing“ е съпроводен от пулсиращ саундтрак от електронна музика и светлинния дизайн на Майкъл Джарет. В програмата на спектакъла е включен също репертоар на американските хореографи Елизабет Гилеспи и Елинор Скот. Повече информация на: www.ilievdance.org

Танц и медии: DANCE MAGAZINE

от Гургана Меї

снимки: rvanews.com, drewjacoby.com

Освен че се радва на успешна танцова кариера, една от преподавателките в тазгодишната „Танцова Работилница“ – Тереза Рут Хауърд, е и активен сътрудник на Dance Magazine („Списанието за танц“) – най-утвърдената медия за танц в САЩ. Създадено през 1927-ма година, Dance Magazine е изключително влиятелна институция в американския танцов свят. Излизащо веднъж в месеца, то допълва изкуството и бизнеса танц, и е истински богат „магазин“ на информация за всичко, свързано с институционализирания танц в САЩ. Освен него, издателят Dance Media публикува още три специализирани издания: Pointe – за професионални балетисти, Dance Spirit – за всички други видове танц, и Dance Teacher – за преподаватели по танц, собственици на студия и художествени ръководители.

Бях приготвила няколко броя за настоящото представяне – от различни години и с различни акценти. Бързо обаче установих, че дори и един ще бъде предостатъчен, тъй като информацията в него е изобилна. Как изглежда един брой на Dance Magazine? Корицата на августовския брой за 2012 г. е изключително стилна – бял текст върху червен фон – и разкошна снимка в цял ръст на Тине Стеклайн – танцьорка от Лос

Анжелес, чиято кариера е представена в броя. Вътре научаваме, че Тине е била на меден месец, когато са ѝ звъннали за фотосесията на престижното списание, но веднага е успяла да превключи на работна вълна. Съветът на главната редакторка към четящите е: „Винаги бъдете с включен мобилен телефон!“ И по-нататък: „Това беше фотосесия – мечта, благодарение на позитивното отношение на Тине, готовността ѝ да опита всичко, и увереността ѝ пред камерата“. Хвалейки „звездата“ на броя, редакторката не пропуска да даде съвет и на младите си читатели.

Основните статии в този брой на Dance Magazine са четири: Най-напред е представянето на Тине Стеклайн, а после: „Чарът на Татяна“ – разсмислите на пет балерини върху превъплъщението им в образа на Татяна от балета „Онегин“ (вдъхновен от стиховете на Пушкин, по музика на Чайковски и хореография на Джон Кранко); „Когато Баланчин се завърна у дома“ – спомените на пет легенди в танцовото изкуство (трима американци и двама руснаци) за първата изява на Ню Йорк Сити Балет в Русия, през далечната 1962 г. Накрая, но не на последно място (и само веднъж в годината, в август-

товския брой) е отпечатан списък на всички институции, предоставящи стипендии за млади танцьори – от университети и колежи до летни курсове и малки школи: стипендии, вариращи между сто и сто хиляди долара – безспорно важна и търсена информация.

Пет на брой са специализираните рубрики на списанието. В този брой имената и съдържанието им са: „Вдигаме завесата“ – представяне на броя от главния редактор; „Тялото ти“ – в този брой: как да си набавим пробиотици по естествен път; „Съвети за танцьори“ – отговори на читателски въпроси от експерт-психолог; „На Бродуей“ – в този брой: едно изключително интересно представяне на танцовата компания American Dance Machine for the 21st Century, чиято мисия е да възстановява стари бродуейски постановки и да ги поставя в оригиналния им вариант. И, накрая, „Защо танцувам“ - размислите на Матю Рашинг, танцьор на Alvin Ailey American Dance Theatre, който споделя, че в различните периоди на кариерата му отговорът на този въпрос е бил различен, но понастоящем, в зряла танцова възраст, той танцува, защото е осъзнал положителното въздействие на изкуството върху човечеството и иска да служи на хората – правейки света по-добър.

В допълнение: първите няколко страници (пог рубриката „Нови движения“) запознават читателя ударно (в сбит, телеграфен стил) с нови подходи към танца, с интересни хрумвания, идеи и проекти – вече успешно осъществени или в процес на осъществяване; представени са още новости в утвърдени и начинаещи компании, експерименти и неочаквани сътрудничества, както и актуалните участници в няколко утвърдени световни фестивала. Наистина завладяващо и вдъхновяващо откриване на броя!

По-нататък е отделено място за читателски писма с коментари по минали броеве. А след това: на три страници са представени 10 различни компании за палци и специфичните особености на продукта, който предлагат. Рубриката „Моята техника“ представя солистката на Пасифик Нортвест Балет в Сиатъл, Мария Чапман, която разказва за това как се грижи за здравето си, как поддържа хубаво, атлетично тяло: как се храни, тренира, загрява, как лекуването на травма в десния ѝ крак се е превърнало в цялостна промяна на отношението ѝ към тялото.

Всеки брой на Dance Magazine съдържа и специално приложение – книжка, която може да се отдели от списанието и е на различни теми. В този брой тя се казва „Тайните на успешното студио“ и дава съвети, идеи и насоки на собствениците на танцови студия. От подбората на музиката за класовете, през компютърните програми, които да улеснят подготвянето на финалния концерт, през подходящото облекло и дори подходящата застрахователна полица за студиото – малкото книжле е истинка съкровищница на идеи и информация.

Разбира се списанието изобилства от реклами – негов основен финансов източник, и те са най-разнообразни – от танцово облекло и обувки, през танцов под, огледала, станки, до танцови школи, студия, курсове, училища, конкурси, състезания...

Като цяло, Dance Magazine е едно безкрайно интересно и вдъхновяващо четиво, от което струят много труд, пот, амбиция, неистов стремеж към съвършенство и пълно отдаване на страстта танц. Читателят попада в един изключително красив творчески свят, но също и в свят на жестока конкуренция, в който трябва да се развиваш във всеки един момент. Спреш ли – биваш изхвърлен зад борда.

Танцови легенди: Алвин Ейли

от Снежина Маринова

снимки: www.alvinailey.org

Тазгодишното пролетно издание на 'Танцова Работилница' е свързано с иконата Алвин Ейли. Крисчън Вон Хауърд (съвременен танц) и Тереза Рут Хауърд (балет, стил Баланчин), двамата от хореографите на Dance It! 2013, преподават в престижното училище по танци Алвин Ейли в Ню Йорк. По време на едноседмичната работилница през април участниците ще могат да посетят дискусия с двамата преподаватели, в която те ще разкажат за опита си в училището Алвин Ейли, както и за наблюденията си от компанията Alvin Ailey American Dance Theater. Дискусията ще се проведе съвместно с Галерия Крего Бонум, която наскоро откри изложба, посветена на американския хореограф Ейли.

Алвин Ейли е афро-американски хореограф и танцьор, роден на 5 януари 1931 г. в Роджерс, Тексас. Когато е на 12 години, Алвин и майка му се местят в Лос Анджелис, където младото момче се доказва като отличен ученик. След представление на Ballet Russe de Monte Carlo Алвин се вдъхновява да стане танцьор. През 1949 г. Алвин започва работа с Лестър Хортон – основателят на една от първите смесени танцови компании в Америка, включваща и бели, и черни танцьори. След смъртта на Хортон през 1953 г. Алвин става директор на компанията и започва да поставя и свои хорео-

графии. През 50-те и 60-те години Ейли участва в няколко представления на Бродуей, като House of Flowers и Jamaica.

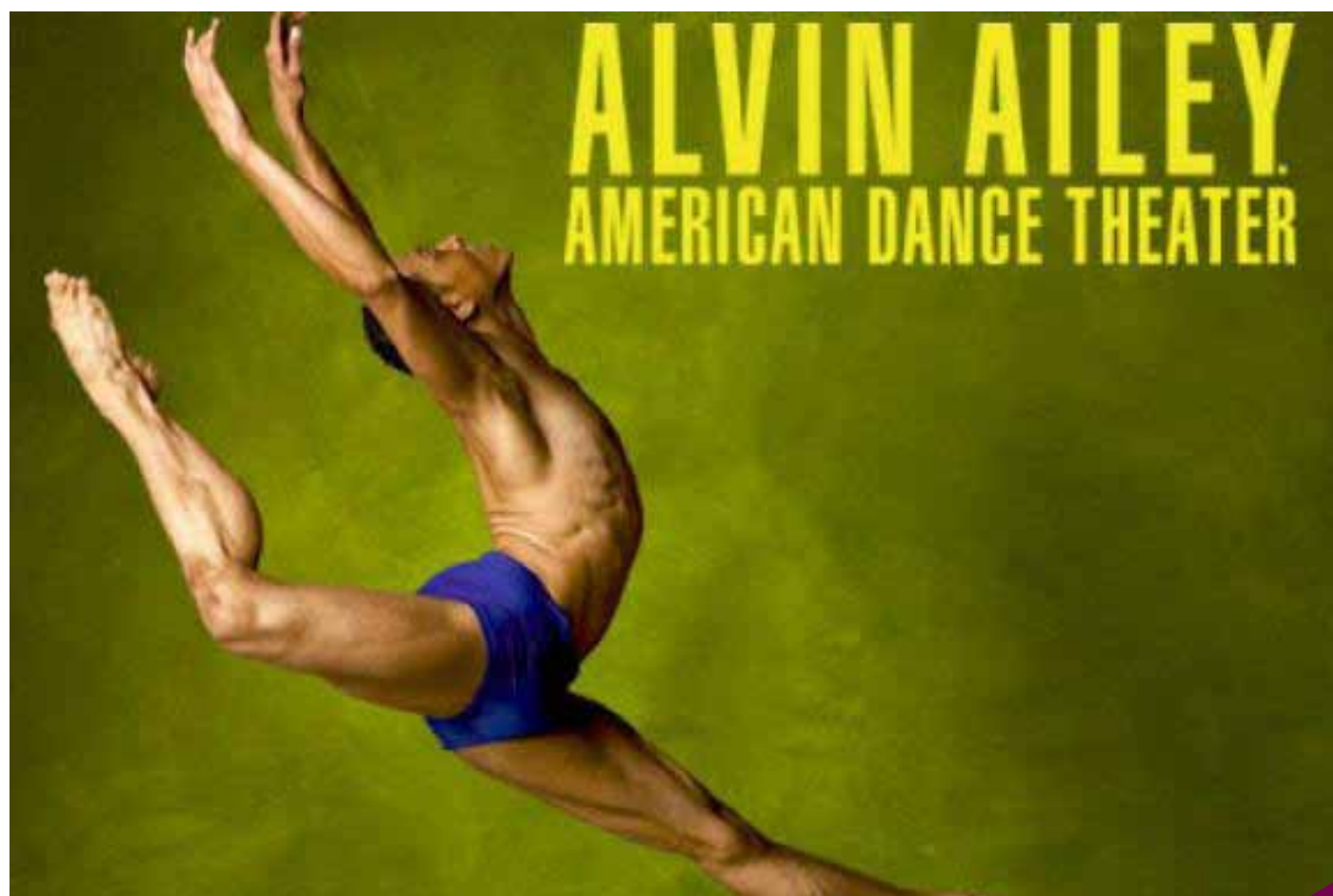
Алвин Ейли добива международна слава със своята танцова компания Alvin Ailey Dance Theater, която основава през 1958 г. Хореографиите, създадени от Ейли, са вдъхновени от детството му в Юга на САЩ и включват в себе си много от музиката, културата и живота на афро-американското общество. Госпелът и блузът са в основата на една от най-известните му хореографии, озаглавена Revelations. Други негови известни произведения, позоваващи се на културата на афро-американците в САЩ, са Blues Suite, Masakela Language, както и Night Creature, изпълнено върху музиката на Duke Ellington. Алвин приключва с танцовата си кариера в средата на 60-те години, но продължава да работи като хореограф. Общият брой на хореографиите, които е поставил, е 79.

През 1960-та Алвин Ейли тръгва на турне с танцовата си трупa Alvin Ailey American Dance Theater, което представя него и работата му на световната сцена. Танцовата компания е уникална с това, че включва танцьори, обучавани в различни стилове танц, включително балет, модерен танц, джаз и хип-хоп. През 1974 г. той я разширява, като основава Alvin Ailey Repertory Ensemble. Танцовата компания има и младежка трупa – Ейли II.

През 1969 г. Алвин Ейли основава Alvin Ailey American Dance Center, сега Alvin Ailey School. Той е носител на много престижни награди за работата му като хореограф, но и за нововъведенията му в сферата на образованието. През 1988 г. Алвин Ейли получава наградата Kennedy Center Honor за принос към културата на САЩ. Година по-късно той умира в Ню Йорк на 58 години. Въпреки преждевременната си смърт, Ейли продължава да бъде важна фигура в танцовото изкуство, благодарение на хореографиите си и на основаните от него танцови институции, известни в цял свят.

През 1969 г. Алвин Ейли основава Alvin Ailey American Dance Center, сега Alvin Ailey School. Той е носител на много престижни награди за работата му като хореограф, но и за нововъведенията му в сферата на образованието. През 1988 г. Алвин Ейли получава наградата Kennedy Center Honor за принос към културата на САЩ. Година по-късно той умира в Ню Йорк на 58 години. Въпреки преждевременната си смърт, Ейли продължава да бъде важна фигура в танцовото изкуство, благодарение на хореографиите си и на основаните от него танцови институции, известни в цял свят.

Детска танцова програма на Фондация «Танцово изкуство – Илиев»

Ежеседмични танцови ателиета в четири столични училища: 103 ОУ „В. Левски“, ЧОУРЧО „Българското школо“, 144 СОУ „Народни будители“, 95 СОУ „Проф. Иван Шишманов“. Първата изява на децата ще бъде по време на заключителния спектакъл на Танцова работилница 2013. Завършеният детски спектакъл – „от деца за деца“ ще има своята премиера през есента на 2013 г. в рамките на утвърдения международен фестивал за съвременен танц „Sofia Dance Week 2013“.

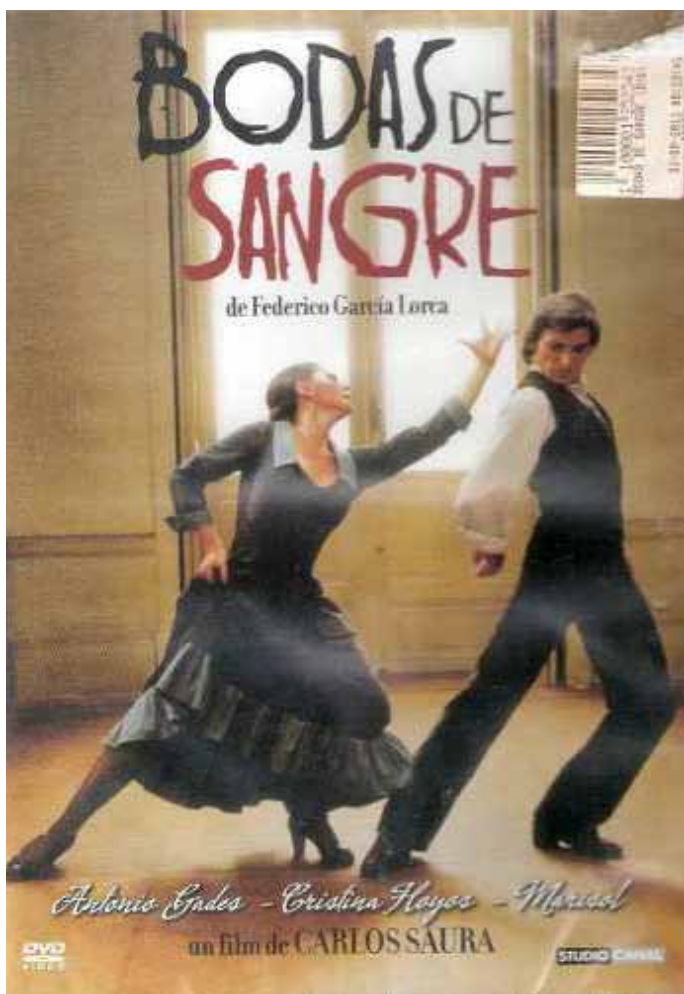

Основни партньори: **Фондация „Америка за България“, Посолството на САЩ в България, Sofia Dance Week**

Повече информация на: www.ilievdance.org

Снимки: Фондация „Танцово изкуство – Илиев“, фотографи: Здравко Йончев и Ивайло Миланов

Танцът в киното:

„Карлос Саура: пищността на танца в киното”

от Диана Стойкова

снимки: ajilbab.com, articulo.mercadolibre.cl

Макар ранното кино на Карлос Саура да се занимава с политически и социални теми, почеркът на този емблематичен испански режисьор е най-разпознаваем точно в танцовите му филми.

Ранното кино на Саура е изключително успешно - за филма „Mata Turns 100“, (1979 г.), той получава номинация за Оскар, а за „Cria Cuervos“, който се счита за най-успешната съвместна работа със съпругата му Жералдин Чаплин, получава специалната награда на журито на фестивала в Кан, 1976 г.

След смъртта на диктатора Франко Саура загърбва политическата критика в своето творчество и отправя поглед към традиционните испански танци, които му носят истинската слава.

Интересът на Саура към танцовото изкуство датира още от периода, в който той е отгаден на фотографските си занимания и избира за свои модели най-вече танцьори.

Трилогията, посветена на фламенко-грамите, включва „Кървава сватба“ („Bodes de sangre“, 1981 г.), „Кармен“ („Carmen“, 1983 г.) и „Любовна магия“ („El amor brujo“, 1986 г.). Трите филма представляват иновативни постмодерни версии по класически сюжети, заснети в сътрудничество с хореографа Антонио Гадес, който е в главната роля и в трите филма. Саура се запознава с него, след като продуцентът Емилиано Пиедра го кани на балет по пиесата на Федерико Гарсия Лорка „Кървава сватба“, на който хореограф е Антонио Гадес – най-популярният фламенко танцьор по това време. Тогава той решава да филмира произведението не под формата на праволинеен наративен сюжет, а като генерална репетиция и своеобразен прозорец към това, което се случва зад сцената преди да започне спектакълът.

За филма си Саура използва само една камера, която не се задвижва от кран, за да може от възможно най-близък план да се демонстрира специфичното за фламенко танците тропане на краката

и изключително експресивните пози на танцуващите тела.

В свои интервюта Саура разказва, че сътрудничеството между него и Гатес работи отлично и двамата допринасят еднакво за творческия процес: хореографът никога не се намесва в позицията на камерата или избора на кадри при монтажа, а режисьорът оставя изцяло на него решенията, които касаят танцовите композиции. Главната женска роля се изпълнява от дългогодишната партньорка на Гатес, Кристина Хойос, на която са представени главните роли и в другите два филма от трилогията.

Филмът „Кървава сватба“ постига голям успех след прожекцията си в Кан и поставя началото на нов жанр кино, който е непознат в англо-говорящия свят.

Две години по-късно, той решава отново да работи с Антонио Гатес по нов класически сюжет – „Кармен“.

Следва продължение...

2013
Танцова работилница

Dance it!

Седмо издание

фондация
Танцово
Изкуство
Илиев

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION
Фондация Америка за България

SNEAK PEEK

7 април, 19 ч, театър "София"

хореографи:

Тереза Рут Хауърд
(Alvin Ailey School, USA, Europe)

Айо Джанийн Джаксън
(Ballet Theatre of the Lincoln Center)

Крисчън вон Хауърд

(Alvin Ailey School, USA, Europe, Africa, Asia, Oceania)

Андреа Бър

(Debbie Reynolds' Dance Studios, Ministry of Culture, Bulgaria)

Петър Илиев

(Foundation "Dance Artistry - Iliev", Public Northwest Ballet, Chicago Ballet, Chicago)

www.ilievdance.org

Артистичен директор: Петър Илиев

Участват:

Млади танцьори от България, Сърбия, Турция и Македония
Von Howard Project, USA
Гост изпълнители от България
Доца от 103 BV, 144 SVU, 90 SVU и ЧОВРЧО "Българска школа"

СОФИЯ
2019
КАПИТАЛ ЗА КУЛТУРАТА

UNITED STATES EMBASSY

VON HOWARD
PROJECT

Национално Училище
за Танцово Изкуство

